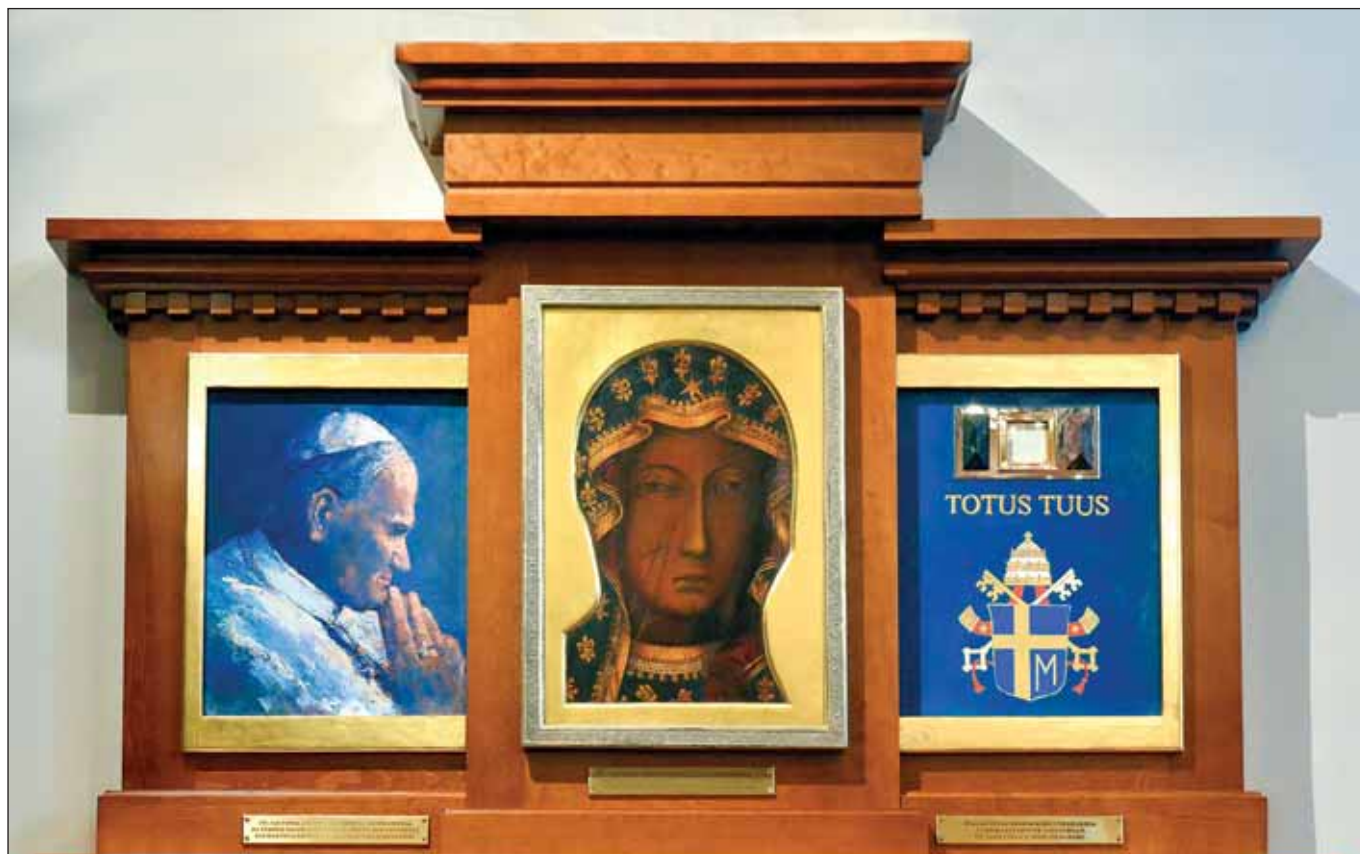

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ w POZNANIU • CZERWIEC • NR 2(166)2014

Fot. J. Kot

W przeddzień kanonizacji św. Jana Pawła II mogliśmy umieścić w bocznym ołtarzu naszego kościoła tabliczki wykonane z mosiądzu, objaśniające zamieszczone w nim obrazy.

Tabliczka pod portretem św. Jana Pawła II: Św. Jan Paweł II sprawował na terenie naszej parafii Mszę Świętą 20 czerwca 1983. Była to jedyna papieska Eucharystia na Ziemi Wielkopolskiej. **Tabliczka pod ikoną Matki Boskiej Częstochowskiej:** W latach 1945 – 1993 opiekę duszpasterską w naszym kościele sprawowali Księża Zmartwychwstańcy. Oni też darowali ten obraz Matki Boskiej Częstochowskiej. **Tabliczka pod herbem papieskim:** W kasecie nad herbem umieszczona jest relikwia – fragment sutanny jakiej używał św. Jan Paweł II. Św. Janie Pawle II, módl się za nami!

Drodzy Parafianie!

Przeżyliśmy kanonizację Ojca Świętego Jana Pawła II. Zawsze byliśmy przekonani o Jego wielkiej osobistej świętości. To przekonanie bardzo się nasiliło bezpośrednio po wzruszającej śmierci Ojca Świętego.

Benedykt XVI nie negując świętości Jana Pawła II postanowił, że odbędzie się normalny proces kanonizacyjny, zgadzając się by został rozpoczęty natychmiast (przepisy kościelne mówią, że potrzeba upływu pięciu lat od śmierci kandydata na ołtarze). Błogosławiona to była decyzja! Zeznania tych, którzy bardzo dobrze znali Jana Pawła pozwoliły poznać całemu światu jeszcze bardziej świętość tego wielkiego papieża. Liczne cudy dokonane za Jego wstawiennictwem i dokładne

ich przebadanie przez komisje lekarskie i kościelne pokazały jak wielkim orędownikiem jest Jan Paweł.

Jednak czym innym jest osobiste odczucie świętości Karola Wojtyły przez bardzo wielu katolików, a czym innym akt kanonizacji. Kanonizacja to nieomyślne stwierdzenie Piotra naszych czasów, obecnie jest nim Papież Franciszek, że Jan Paweł II jest w niebie i w całym Kościele możemy otaczać Go czcią jako świętego.

Módlmy się często za wstawiennictwem św. Jana Pawła. Żyjmy tym, czego nas nauczał. Naśladujmy to z Jego świętości, co możemy w naszym życiu i osobistym powołaniu naśladować.

Serdecznie pozdrawiam wszystkich Parafian. Niech św. Jan Paweł II wstawia się za nami!

Ksiądz Proboszcz

Duch Święty – boczny witraż w prezbiterium naszego kościoła

Krótki katechizm o Duchu Świętym

1. Co jest najgłębszą tajemnicą naszej wiary?

Tajemnica Trójcy Świętej, to, że Bóg jest Jeden, ale będąc Jednym, jest w trzech Osobach: Bóg Ojciec nas stworzył, Syn Boży nas odkupił, Duch Święty nas uświęca.

2. Kim jest Duch Święty?

Duch Święty jest trzecią Osobą Trójcy Świętej. Będąc Bogiem jest Miłością, Wszechmocą, Wszechwiedzą. Będąc Osobą rozkazuje, uczy, prowadzi.

3. Jakie są imiona Ducha Świętego?

- Duch Święty, bo jest sam świętością i źródłem wszelkiego uświęcenia.
- Duch Chrystusa, bo prowadzi w Kościele Chrystusowym dzieło, które zapoczątkował Jezus Chrystus.
- Pocieszyciel, bo pociesza, broni jak obrońca w sądzie, jest Nauczycielem i Przewodnikiem tych, którzy w Niego wierzą.
- Dar, bo jest przez Ojca i Syna ciągle dawany, udzielany Kościołowi i światu.
- Duch Prawdy, bo stawia człowieka w prawdzie: prowadzi nas do zrozumienia tego, co Bóg objawił, oświeca sumienia, ukazuje grzech.

4. Jakie są symbole Ducha Świętego?

Duch Święty jest niepoznawalny dla naszych zmysłów, ale Jego działanie mogą przybliżyć symbole ukazane w Piśmie Świętym:

- gołębica, bo pod tą postacią ukazał się Duch Święty podczas chrztu Jezusa w Jordanie;
- ogień, bo jak ogień oczyszcza, wytapia czyste złoto, tak Duch Święty oczyszcza nasze dusze. Jak ogień ogrzewa, oświeca i rozpala, tak Duch Święty miłością ogrzewa, oświeca i rozpala nasze serca;
- woda, żywa woda, bo jak woda jest źródłem życia (bez wody nie ma życia), orzeźwieniem, tak Duch Święty jest źródłem życia duchowego i podtrzymaniem go;
- wicher, bo jak wicher jest niewidzialną siłą, tak Duch Święty jest niewidzialną mocą duchową Kościoła i człowieka, niesie duchowe odnowienie;
- namaszczenie, bo jak namaszczenie olejem umacnia w walce i leczy rany, tak Duch Święty namaszcza nas do naszej życiowej misji i walki, lecząc duchowe rany;
- pieczęć, bo jak pieczęć zabezpiecza

i oznacza przynależność do tego, który pieczętuje, tak Duch Święty potwierdza naszą przynależność do Boga, umacnia ją, zabezpiecza przed złem.

5. Jakie są dary Ducha Świętego?

Już prorok Izajasz wymienia siedem darów Ducha Świętego (Iz 11,2). Są nimi:

- mądrość – zdolność widzenia świata takim, jakim jest on w oczach Boga;
- rozum – zdolność przyjmowania wszystkiego w świetle wiary;
- rada – zdolność przyjmowania natchnień Bożych i kierowania innych ku woli Boga;
- umiejętność – zdolność umysłu do wnikania w tajemnice Boże i objaśniania ich drugim;
- pobożność – zdolność do modlitwy pełnej miłości wobec Boga, jako Ojca;
- męstwo – zdolność do trwania przy Bogu i pełnienia Jego woli wbrew wszelkim trudnościom, przeciwnościom czy prześladowaniom;
- bojaźń Boża – uwolnienie od lęków doczesnych, a rozpalająca święty lęk przed grzechem, poczucie niegodności człowieka wobec świętości i majestatu Boga.

6. Jakie są owoce Ducha Świętego w naszym życiu?

Święty Paweł w Liście do Galatów (5,22) wymienia ich dziewięć: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Od naszej współpracy z łaską zależy jej owocność.

7. Jaki jest największy dar Ducha Świętego?

Jest nim miłość Boga i bliźniego. Wszystkie inne dary do tej miłości prowadzą. Wszystkie inne w niebie przeminą, na wieczność pozostanie tylko miłość.

8. Jakie są sakramenty Ducha Świętego?

Wszystkie sakramenty i łaski z nimi związane są udzielane mocą Ducha Świętego. W szczególności jednak Chrzest i Bierzmowanie są nazywane sakramentami Ducha Świętego. Chrzest daje nam życie Boże i czyni świątynią Ducha Świętego. W Bierzmowaniu Duch Święty uzdalnia nas i umacnia do wypełniania woli

Bożej. Małżonkowie niech zawsze pamiętają, że ich sakrament małżeństwa poprzedził hymn do Ducha Świętego: *O Stworzycielu Duchu, przyjdź*. Sakrament małżeństwa to niewyczerpane źródło miłości, prawdziwej miłości, której Dawcą jest Duch Święty.

9. Kim jest Duch Święty w Kościele?

Nazywany jest Duszą Kościoła. Prowadzi Kościół: w Nim i przez Niego Kościół trwa i działa.

10. Kim jest dla nas Duch Święty?

To zależy od nas samych. Jeśli się o Niego modlimy, zawsze jest nam dany. Prowadzi nas do celu, dla którego żyjemy: do świętości i zbawienia.

Opracował: **ks. Marcin Węclawski**

Papieski Krzyż i Ikona

Krzyż Papieski to symbol Świątynnych Dni Młodzieży. Został on przekazany w 1984 roku młodzieży całego świata przez papieża Jana Pawła II. Od roku 2003 towarzyszy mu ikona Matki Bożej Salus Populi Romani (Ocalenia Ludu Rzymskiego). Ojciec Święty powiedział wówczas: *Nieście go na cały świat jako znak miłości Pana Jezusa do ludzkości i głoście wszystkim, że tylko w Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym jest zbawienie i odkupienie*. Młodzież wzięła te słowa dosłownie i od tego

czasu Krzyż pielgrzymuje po całym świecie.

W Niedzielę Palmową 13 kwietnia polska młodzież odebrała symbole ŚDM od swoich rówieśników z Brazylii. Dzień później, w rocznicę chrztu Polski, Krzyż i Ikona zostały powitane na polskiej ziemi w poznańskiej katedrze.

W naszej parafii symbole ŚDM były obecne w Wielki Piątek od godziny 7:00. Bardzo cieszył wypełniony w tym czasie wiernymi wildecki kościół. Przez dwie godziny trwała modlitwa w ciszy przeplatana rozważaniami Papieża Franciszka wygłoszonymi w Brazylii. Od-

prawiliśmy uroczystą Jutrznę i Drogę Krzyżową. Wielu podchodziło do Krzyża, by go dotknąć i modlić się osobiście przy nim.

Krzyż i Ikona pielgrzymowały po naszej archidiecezji przez 20 dni, odwiedzając – zgodnie z prośbą Papieża Franciszka – miejsca święte: kościoły i zakony oraz te, gdzie Pana Boga pozornie nie widać, a bardzo Go potrzeba: hospicja, więzienia, poprawczaki, szpitale, szkoły, ulice miast. Łącznie znalazły się w ponad 90 miejscach.

Miałem wielką łaskę towarzyszenia tej niezwyklej pielgrzymce od Rzymu po Poznań razem z trzema naszymi parafiankami: Martyną Korzeniowską, Anią i Pauliną Weryńskimi. Później uczestniczyłem w modlitwie poszczególnych stacji Krzyża i Ikony w naszej archidiecezji.

Wszystkich, którym jest bliskie dzieło Świątynnych Dni Młodzieży lub chcieliby zdobyć więcej informacji zapraszamy na stronę: [facebook.com/DMPoznan](https://www.facebook.com/DMPoznan). Zapraszamy do współpracy i modlitwy o dobre przygotowanie do ŚDM 2016!

Marcin Michalak

Fot. A. Kolodziejki

Modlitwa przy Krzyżu i Ikonie w naszym kościele w Wielki Piątek 18 kwietnia

Katecheza dzieci i rodziców

Już drugi rok przygotowujemy dzieci do I Komunii Świętej nową metodą. Katechizujemy bardziej rodziców niż dzieci. Oto dwa świadectwa na ten temat:

Czy nie zechciałaby pani być katechistą? – zapytał mnie Ksiądz Proboszcz. *Chyba katechetką?* – pomyślałam sobie. Nie, jednak katechistą, wyjaśnił mi rozmówca, tu chodzi o katechezę dorosłych. Oczywiście, że chciałam, choć niepewność czy podołam była duża. Gdzie ja, z tzw. rodziny wierzącej-niepraktykującej, co prawda osobiście praktykująca, ale bez przykładu od rodziców, opierająca swoją wiarę na intuicji raczej niż na niezbitych dowodach na istnienie Boga, taka ja miałabym być katechistą? Czy jestem odpowiednią osobą?

Wszelkie wątpliwości Ksiądz rozwiął cytatami z Pisma Świętego mówiącymi o tym, że Bóg nie wołuje silnych, ale daje się do wołania. Zgodziłam się. Z dwuna-

stoma innymi osobami z naszej parafii rozpoczęliśmy naukę w Szkole Katechistów przy Wydziale Teologicznym w Poznaniu.

Wykłady o Biblii, duchowości, liturgii, etyce, ale także ćwiczenia metodyczne, przygotowujące do nauczania i pracy w grupach. Wszystko bardzo ciekawe i rozwijające. Po takich zajęciach wracałam zawsze bogatsza i radosna. Cieszyłam się z tych spotkań, bo ludzie, których tam spotykałam czuli i myśleli podobnie jak ja i szukali tak jak ja. Bardzo dziękuję za możliwość uczestnictwa w Szkole Katechistów.

Przyszedł następny etap. We wrześniu Ksiądz Proboszcz powierzył mi grupę rodziców sześciorga dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej (dzieci z klas pierwszych i drugich). To nowy sposób przygotowywania dzieci do pełnego uczestnictwa w Eucharystii podjęty już po raz drugi w naszej parafii. Rodzice uczestniczą w katechezach i sami podejmują się przygotowania swoich dzieci do przyjęcia sakramentów. Służba katechisty to bardziej pokazywanie kierunków pracy i jej stymulo-

wanie niż klasyczne „pouczanie”.

Moja pierwsza grupa. Kolejne wyzwanie! Jakaż radość! Wiele mogłam się sama nauczyć od rodziców, którzy z entuzjazmem angażowali się w pracę ze swoimi dziećmi. Podpowiadali, dopowiadali, pytali. Wiara stawała się żywa. Radością było patrzeć jak rodziny wzrastają w wierze i słyszeć, że rodzice wraz z dzieckiem czytają Pismo Święte i jak to czytanie przeradza się we wspólną modlitwę, jak przekazywane treści są zapamiętywane i przyswajane przez dzieci, jak one chętnie podejmują się różnych zadań. Były też trudności, ale możliwość rozmawiania o nich w grupie była pomocą w ich pokonywaniu.

W sobotę i niedzielę 17 i 18 maja ze wzruszeniem uczestniczyłam we Mszy Świętej pierwszokomunijnej. Bardzo uroczyście! Pięknie! Dzieci radosne, w bieli, rodzice dumni i spokojni, że dają dziecku to, co jest najlepsze, a ono jest im wdzięczne. Cieszę się, że miałam zaszczyt towarzyszenia rodzicom na tym etapie życia ich rodzin. Bardzo dziękuję za tę możliwość i za okazane zaufanie.

Marlena Strzelec-Orłowska

Przyjęcie pierwszej Komunii Świętej przez dzieci w naszej parafii to doświadczenie wielkiego święta miłości Boga do człowieka, ogromne duchowe przeżycie, do którego rodzice mogli przygotować własne dzieci w wyjątkowy sposób. Jako wieloletni nauczyciel wiem, jak ważną i niezastąpioną rolę odgrywają w kształtowaniu postaw i wychowaniu dziecka rodzice. Tę rolę widzi również Proboszcz naszej parafii i dlatego to właśnie rodzicom powierzył przygotowanie do tego niezwykłego, religijnego wydarzenia.

Począwszy od jesieni, uczestniczyliśmy w spotkaniach ze świecki-

Fot. J. Kot

Uroczystość I Komunii Świętej w Niedzielę Zmartwychwstania 20 kwietnia

mi katechistami, którzy w przystępny sposób przekazywali nam wiedzę o najważniejszych sprawach związanych z wiarą. To od nich otrzymaliśmy materiały do pracy z dziećmi. Katechizacja, jak również spotkania wszystkich rodziców z Księdzem Proboszczem, pozwoliły na wprowadzenie dziecka w duchową głębię, szczególnie poprzez modlitwę, czytanie i rozważanie Pisma Świętego, wspólne wykonywanie prac. Czas ten był wspaniałą okazją do rozmów z dzieckiem na tematy dotyczące wiary, na odpowiadanie na czasem trudne pytania. Pozwolił również na duchowe zbliżenie się rodziców do nauki Kościoła i jednocześnie dobre przygotowanie dzieci do tego ważnego wydarzenia.

Urzekająca i chwytająca za serce była sama uroczystość przyjęcia Eucharystii. Prosta w oprawie Msza Święta, w czasie której dzieci podczas przeistoczenia otoczyły ołtarz służyła skupieniu na tym, co było tego dnia najważniejsze, czyli na przyjęciu do serca Chrystusa.

Dzieci stały się aktywnymi uczestnikami tej wyjątkowej uroczystości i na pewno nigdy nie zapomną tego, że znalazły się tak blisko ołtarza. W tak stworzonej atmosferze mogły odnaleźć sens spotkania z Jezusem. Piękne było to, że rodzice i rodzeństwo mogli towarzyszyć dziecku i wspólnie z nim przyjąć Komunię Świętą. Miało to wymowne znaczenie, bowiem to właśnie od najbliższych będzie zależało, czy otrzymany dar będzie w najbliższych latach dziecka umacniany.

Tak piękna uroczystość zobowiązuje do kontynuacji tego, co otrzymaliśmy podczas przygotowań i w trakcie tych wydarzeń. Niech to piękne wspomnienie przyjęcia pierwszej Komunii Świętej trwa w codziennym byciu z Jezusem Chrystusem.

Monika Michalak

Błogosławieństwo rodziców

Dziewczyny, które przyjęły Pana Jezusa 17 i 18 maja

Chłopcy, którzy przyjęli Komunię Świętą 17 i 18 maja

Fot. J. Senger (x3)

Warto było... i będzie!

Kanonizacja świętych Jana Pawła II i Jana XXIII: 4 dni autokarem, 49 osób jadących z naszej i innych parafii. Wyjazd w piątek, powrót w poniedziałek, a tylko jeden krótki nocleg z soboty na niedzielę w hotelu pod Rzymem. Na Mszy Świętej na końcu Via Conciliazione, pod telebimem. To nic, że tak daleko – dwa kilometry od ołtarza. Dla przeżycia Kościoła modlącego się za wstawiennictwem nowych świętych papieży, dla modlitwy razem z papieżem Franciszkiem i papieżem seniorem Benedyktem warto było tam być. Potem osobista modlitwa przy grobie św. Jana Pawła II. Wspaniała atmosfera wśród pielgrzymów. Ten wielki trud zaowocował głębokimi przeżyciami duchowymi.

Podobnie warto będzie podjąć inny wysiłek ciała i woli. 6 lipca rusza z Poznania kolejna piesza pielgrzymka do Częstochowy. Każdy z nas ma tak wiele intencji wymagających wytrwałej modlitwy. Droga przebyta pieszo to wyzwanie i Boża przygoda. Bóg przez ręce Matki

Nasz kościelny p. Zbigniew Mumot (lat 84) w tłumie pielgrzymów

Fot. arch.

Maryi chce nas obsypać swoimi darami, zwłaszcza kiedy widzi nasz trud i poświęcenie. Dlatego zapraszam Ciebie: wyrusz z nami w tym roku na pielgrzymi szlak do Częstochowy! Nie może Cię zabraknąć!

ks. Adam Pawłowski

Dziękuję i proszę o modlitwę

Drodzy Parafianie Wildecy! Darem od Pana Boga była dla mnie możliwość odbywania praktyk diakańskich w Waszej Parafii w okresie od września 2013 do maja 2014 roku. Doświadczyłem tutaj wiele dobra i mogłem się dużo nauczyć. W sposób szczególnie zapamiętam z tego czasu gorliwą i wytrwałą pracę Księdza Proboszcza, ks. Zenona i Księża Wikariuszy oraz świadectwo życia i oddanie dla Parafii posługujących w niej osób świeckich. Radością było dla mnie poznanie studentów z Duszpasterstwa Akademickiego, młodzieży z chóru, ministrantów i seniorów, pracowników i rodziców dzieci z przedszkola parafialnego, i jakże wielu ludzi, których Pan Bóg postawił w tym czasie na mojej drodze. Dziękuję Panu Bogu za każdego z Was.

Dziękuję Wam za świadectwo żywej wiary i liczny udział w liturgii, a także modlitwę, słowa życzliwego wsparcia oraz uśmiech.

Dnia 22 maja otrzymałem w Katedrze z rąk Księdza Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego święcenia kapłańskie. Od 1 lipca rozpocznę pracę jako wikariusz w parafii pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Swarzędzu i w redakcji Przewodnika Katolickiego.

Zapewniam o modlitwie za Was i bardzo o nią za mnie proszę.

ks. Jarosław Czyżewski

Ksiądz Jarosław podczas Mszy Świętej prymicyjnej

Fot. arch.

Z ostatnich tygodni

- Ks. wikariusz Adam Pawłowski głosił rekolekcje ewangelizacyjne (30.03 – 2.04).
- Parafialne przedszkole św. Aniołów Stróżów zorganizowało pogadanki dla matek małych dzieci pt. *Jak rozmawiać z dzieckiem na temat przekazywania życia?* (25.03), *O właściwych relacjach dziecka z rodzeństwem* (29.04), *Jak kształtuje się obraz Boga w sercu dziecka przez postawę matki* (20.05) oraz dla ojców małych dzieci pt. *Jak kształtuje się obraz Boga w sercu dziecka przez postawę ojca* (21.05).
- Wzięliśmy udział w Maratonie Biblijnym, od 10:00 do 17:30 (z przerwą na południową Mszę św.), czytaliśmy fragmenty z Księgi Proroka Jeremiasza (4.04).
- W piątek przed Niedzielą Palmową przeszliśmy Drogę Krzyżową ulicami naszej parafii (11.04).
- W Niedzielę Palmową przed Mszą św. o 11:00 uroczysta procesja z palmami przeszła do kościoła spod gmachu Politechniki (13.04).
- Caritas parafialna zorganizowała świąteczną zbiórkę żywności i środków czystości, którymi obdarowano około 130 najuboższych rodzin z naszej parafii (13.04).
- Całodzienna wielkopostna spowiedź święta odbyła się w Wielki Wtorek (15.04).
- W Wielki Czwartek o 17:00 i w Niedzielę Zmartwychwstania w czasie Mszy św. o 12:15 odbyła się uroczystość wczesnej Pierwszej Komunii Świętej 45 dzieci (17 i 20.04).
- W Wielki Piątek od 7:00 do 9:00 przebywały w naszym kościele symbole Świątowych Dni Młodości: Krzyż i Ikona Matki Bożej (18.04).
- W sobotę przed Niedzielą Miłosierdzia Bożego odbyło się czuwanie modlitewne poprzedzające kanonizację Ojca Świętego Jana Pawła II (26.04).
- W Święto Miłosierdzia Bożego kanonizowani zostali wielcy papieże: św. Jan XXIII i św. Jan Paweł II. W Rzymie w tej uroczystości uczestniczyli pielgrzymi z naszej parafii z ks. wik. Adamem Pawłowskim (27.04).
- W Niedzielę Miłosierdzia Bożego przeprowadzona została zbiórka na dzieła miłosierdzia Caritas Archidiecezjalnej (27.04).
- W maju uczestniczyliśmy w nabożeństwach majowych codziennie o 20:30.
- W Niedzielę Dobrego Pasterza obchodziliśmy światowy dzień modlitw o powołania kapłańskie i zakonne. Po Mszach św. klerycy zbierali ofiary na utrzymanie Arcybiskupiego Seminarium Duchownego (11.05).
- W sobotę o 15:30 i w niedzielę o 12:15 odbyła się uroczystość pierwszej Komunii Świętej 54 dzieci (17 i 18.05).
- Ks. Jarosław Czyżewski, odbywający w naszej parafii praktykę duszpasterską otrzymał święcenia kapłańskie w Katedrze Poznańskiej (22.05) i odprawił Mszę św. w naszym kościele (1.06).
- W dzień modlitw za Kościół prześladowany w Chinach Diakonia Misyjna Ruchu Światło-Życie zorganizowała czuwanie modlitewne (24.05).

Maryjna

WSPÓLNOTA

Miesięcznik Parafii Maryi Królowej w Poznaniu. Adres redakcji: 61-546

Poznań, ul. Rynek Wildecki 4, www.parafia-maryi-krolowej.poznan.pl.

Nakład: 3 200. Redaktor odpowiedzialny: ks. prob. Marcin Węclawski.

Remont zakrystii

Rozpoczęliśmy zapowiadany remont zakrystii. Spełniamy ostatnie polecenie dotyczące spraw materialnych parafii po wizytacji biskupiej z roku 2011.

Zakrystia naszego kościoła jest bardzo mała. Mamy – Bogu dzięki – dziesiątki ministrantów. Przy uroczystych Mszach Świętych bywa 5 księży. Najlepszym rozwiązaniem byłoby jej rozbudowanie, ale pod względem architektonicznym i organizacyjnym jest to niemal niemożliwe. Ziemia wokół kościoła jest własnością Miasta Poznania (także schody do zakrystii). Działki przylegają bezpośrednio do chodnika. Nie ma miejsca na rozbudowę.

W tej sytuacji remont dotyczy: renowacji tablicy elektrycznej, wymiany okien i wymiany mebli – stare, sprzed 50 lat uległy zużyciu. Koszt nowych mebli wykonywanych na specjalne zamówienie, w firmie, która przygotowała wyposażenie prezbiterium kościoła i boczny ołtarz wyniesie 41 000 zł. Wymiana okien i prace elektryczne to koszt około 10 000 zł.

Prace związane z elektrycznością zostały wykonane w maju. Podpisałem umowę o wykonanie mebli. Będą gotowe w drugiej połowie sierpnia. Wtedy też zakrystia zostanie gruntownie odmalowana.

Musimy w miesiącach letnich wyremontować dach nad domem parafialnym – położyć nową papę. Koszt tej inwestycji wynosi 11 000 zł.

Fot. J. Ankersztajn

Komputerowa wizualizacja nowych mebli w zakrystii

Kolejną inwestycją w miarę naszych możliwości finansowych będzie budowa prawego bocznego ołtarza. Będą w nim wizerunki: św. Archanioła Gabriela, św. Teresy od Dzieciątka Jezus i św. Jana Vianneya. Jeśli uda się zebrać środki pieniężne – około 18 000 zł, inwestycję tę zrealizujemy do Bożego Narodzenia.

Niech Bóg wynagrodzi tym, którzy ofiarnością pozwalają nam realizować te plany.

Ksiądz Proboszcz

Numer konta parafialnego:

30 1020 4027 0000 1302 0970 9249

Każda wpłata może być odliczana od podatku
Prosimy o wsparcie!

Przed wakacjami

Zanim wyjedziesz na wakacje postanów sobie mocno, że nie opuścisz niedzielnej Mszy Świętej. Obowiązek niedzielnej Eucharystii można spełnić także w sobotę od godz. 16:00.

W Polsce: jest to stosunkowo łatwe. We wszystkich miejscowościach są czynne kościoły i są w nich Msze Święte. Można uzyskać informacje na ten temat na stronach internetowych, np.: <http://www.msze.pl> lub <http://www.msze.opoka.org.pl>

Za granicą: warto się dobrze zastanowić, czy dobrze jest wyjeżdżać do krajów, w których nie ma kościołów katolickich. Lepiej tam nie jeździć! Znowu – informacje o Mszach Świętych można znaleźć w Internecie: <http://www.msze.opoka.org.pl>

W krajach gdzie dominuje prawosławie, jeśli nie ma

kościoła katolickiego obowiązek Mszy Świętej można spełnić w cerkwi, uczestnicząc w Eucharystii. Można także przyjąć Komunię Świętą (jeśli jesteśmy w stanie łąski uświęcającej), choć nasi bracia prawosławni na ogół nie życzą sobie, by katolicy u nich przyjmowali Komunię Świętą.

W krajach protestanckich jeśli nie ma kościoła katolickiego możemy pójść na nabożeństwo luterańskie, ale nie możemy przyjmować Komunii Świętej.

Msza Święta jest Ofiarą Jezusa Chrystusa. Ma być także naszą ofiarą. Właśnie czas wakacji pełen różnych atrakcji może od nas wymagać większej ofiary w pójściu na Mszę Świętą. Ponieśmy tę ofiarę! Jezus mówi o wierności i świadectwie o Nim przed innymi ludźmi. Wyjeżdżając nie zostawiajmy naszego chrześcijaństwa w domu. Bądźmy uczniami Syna Bożego wszędzie!

ks. Marcin Węclawski